

คำกล่าวพิธีเปิด

“สภาที่อยู่อาศัยไทย” และปาฐกถาพิเศษ

เรื่อง “สภาที่อยู่อาศัยไทย และการพัฒนาธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์อย่างยั่งยืน”

โดย **ฯพณฯ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์**
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

วันที่ 19 มกราคม 2548
ณ ห้องสุกนตลา บอลรูม
โรงแรมเพนนินซูล่า
กรุงเทพมหานคร

“ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรี ท่านประธานสภาที่อยู่อาศัยไทย นายกสมาคมและผู้มีเกียรติทุกท่าน ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณที่ให้เกียรติเชิญผมมาเป็นประธานในงานวันนี้ วันนี้ผมถือว่าเป็นวันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งวันหนึ่ง ซึ่งจริงๆ แล้วผมถือว่าเป็นวันประวัติศาสตร์วันหนึ่งของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์และผมคิดว่าวันนี้จะเป็นจุดแปรผันครั้งสำคัญ ของภาคอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย...”

เราได้เห็นมาแต่ดั้งเดิมหลายสิบปีที่ผ่านมา เรามองธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ว่าเป็นเพียงธุรกิจรับสร้างบ้าน แรกๆ คนก็มองกันว่าภาคธุรกิจนี้เป็นเพียงภาคธุรกิจหนึ่งของการก่อสร้าง ทั้งๆ ที่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ นั้นเป็นธุรกิจที่ถือว่าเป็นภาคอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดภาคหนึ่งของภาคเศรษฐกิจไทย ทั้งๆ ที่ถ้าเรามองในเชิงของสังคมและเศรษฐกิจ ผมคิดว่าจะหาภาคใดมีความสำคัญเทียบเท่าภาคอสังหาริมทรัพย์คงหาได้ยากอย่างยิ่ง

มองในเชิงของสังคม อสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นตัวกำหนดในเรื่องของที่อยู่อาศัย เป็นตัวกำหนดคุณภาพชีวิตของคนไทย เป็นตัวกำหนดความเท่าเทียมกันในสังคม ซึ่งให้เห็นว่าคนไทยมีที่อยู่อาศัยจริงหรือไม่ในเชิงของเศรษฐกิจ เป็นภาคธุรกิจที่รองรับการจ้างแรงงานนับแสนคน มีความสำคัญต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมอื่นๆ นับไม่ถ้วน เป็นที่จ้างงาน เป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่เป็นเพียงรับผลพวงทางเศรษฐกิจ แต่เป็นตัวขับเคลื่อนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ไม่เพียงเท่านั้น ภาคนี้ทั้งภาคมีส่วนสำคัญกับการสร้างเมือง การพัฒนาเมือง ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะดึงดูดการลงทุน การท่องเที่ยว จากนานาประเทศเข้ามา จริงๆ แล้วในต่างประเทศมองกันว่าภาคอสังหาริมทรัพย์เป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาบ้านเมืองที่สำคัญ เคยมีการโหวตกันว่าเมืองใดใน

โลกนี้ที่มีการบริหารจัดการที่ดีที่สุดปรากฏว่าเมืองต่างๆ ในเมืองไทยไม่ติดอันดับเลย

เป็นเรื่องที่น่าแปลกมาก ทั้งๆ ที่เป็นภาคธุรกิจนี้เป็นภาคธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ กำหนดทั้งสังคมและเศรษฐกิจ แต่กลับมองว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นเพียงธุรกิจของการสร้างบ้าน สร้างที่อยู่ ชื่อที่ดินเก็งกำไร ทำไม่จึงเป็นอย่างนั้น อย่างที่ผมกล่าวไว้ตั้งแต่ตอนต้น ธุรกิจนี้มีความสำคัญต่อการสร้างที่อยู่อาศัยไล่ไปจนถึงการสร้างเมือง การพัฒนาเมืองให้ยิ่งใหญ่แข่งขันกับต่างประเทศแต่ในทางปฏิบัติเราสามารถขึ้นมาได้แค่ขั้นที่หนึ่งหรือขั้นที่สอง จากนั้นก็หลุดหายไป หรือเลี้ยวไปสู่เรื่องการเก็งกำไร อย่างเช่นที่เคยปรากฏเมื่อในอดีต ทั้งๆ ที่เรามีนักธุรกิจที่มีความสามารถเป็นอย่างยิ่งอยู่แล้วทุกคนต้องนับถือ เป็นที่รู้จักกันทั่วไป ทั้งๆ ที่มูลค่าการตลาดของภาคอสังหาริมทรัพย์นั้นยิ่งใหญ่มหาศาล สามารถกำหนดทิศทางของตลาดหุ้นได้ แต่พลังที่เกิดในความเป็นจริงนั้น “เบาดูจนหนักไม่ถึงใหญ่เหมือนภูผา” ทำไม่จึงเป็นอย่างนั้น

ผมนั่งคิดแล้วคิดอีก สรุปได้คำเดียวก็คือว่าเกิดขึ้นเนื่องจากไม่มีการรวมพลังผู้ประกอบการในหลายๆ กลุ่มหลายๆ บริษัท ต่างคนต่างอยู่สัมพันธ์กันบ้างเล็กน้อย และส่วนใหญ่บริษัทเหล่านั้นนั้นยุ่งอยู่กับการอยู่รอดภายในกลุ่มของตัวเองเป็นหลักใหญ่ ไม่ได้ใช้เวลาส่วนที่สำคัญในการทุ่มเทให้กับการสร้าง

อุตสาหกรรมนี้ให้แข็งแกร่ง

คำว่าธุรกิจต่างจากอุตสาหกรรม ด้านธุรกิจ ยู่อยู่กับการสร้างธุรกิจท่านก็ไม่สามารถวางกรอบ หรือกำหนดทิศทางของอุตสาหกรรมได้ว่าจะให้มัน เติบโตอย่างไรให้แข็งแกร่งยั่งยืน ทุกคนมีแต่กรอบ การสร้างธุรกิจของตัวเอง ปล่อยให้หนทางการพัฒนา อนาคตของอุตสาหกรรมล่องลอยอยู่บนอากาศ ก็ เหมือนท่านไม่มีสะพาน ไม่มีถนนที่จะเดินไปสู่อนาคต ช้างหน้า เมื่อไม่มีถนน ไม่มีสะพานเชื่อมโยง ท่านก็อยู่ อยู่เฉพาะในบ้านของท่าน

“วันนี้มองไปข้างหน้าก็ยังคงดูดีอยู่แต่อนาคตเป็น อย่างไรนั้น ไม่มีใครทราบ”

ลองย้อนไปในอดีตภาคธุรกิจสังหาริมทรัพย์ ยิ่งใหญ่ขนาดไหนนายแบงก์ก็ต้องนับถือ เพราะเวลา ท่านกู้เงินแต่ละครั้งจำนวนมหาศาล ชยับแต่ครั้ง ตลาตหุ้นสะเทือนทันที แต่เหตุใดเวลาเกิดวิกฤตการณ์ ธุรกิจสังหาริมทรัพย์จึงล้มลงทันที โครงสร้างของ อุตสาหกรรมนี้ไม่มีใครเคยเอาใจใส่ กฎระเบียบต่างๆ ที่มีอยู่กระจัดกระจายไปตามกระทรวงและหน่วยงาน ต่างๆ กลายเป็นภาระแทนที่จะช่วยเกื้อหนุน ทุกคนรู้ ปัญหาแต่ก็ไม่มีใครรวมกลุ่มรวมพลังกันเพื่อกำจัด ภาระเหล่านั้นออกไป เราได้ยินแต่เสียงบ่นแต่พลังใน การขับเคลื่อนนั้นไม่มี

ฉะนั้น เรื่องของการรวมพลังเพื่อรวมกัน จัดการปัญหาทั้งหมดเพื่อส่วนรวม และพยายามสร้างความแข็งแกร่งให้เกิดขึ้นในอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม ในที่นี้ผมหมายถึงทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้ง ผู้รับเหมาก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง สถาปนิก และผู้ที่ เกี่ยวข้องทั้งหมด ถ้าท่านวางเส้นทางให้เส้นทางนี้ แข็งแกร่งขึ้นมาได้ ธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั้นก็ แข็งแกร่งตามไปด้วย แล้วใครล่ะจะเป็นคนเริ่มจุด พลังอันนี้ ก็คงต้องอาศัยพวกท่านผู้ประกอบการที่เข้า มาร่วมในสถานที่แห่งนี้ รวมกลุ่มกันเข้ามา

เมื่อ 4 ปีที่แล้วเรามาเจอกันเมื่อท่านลำบาก เรามาเจอกันเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลให้ท่านแข็งแกร่งขึ้นมา เมื่อ 4 ปีที่แล้วหลายท่านอยู่ในสภาพเกือบล้มละลาย บางท่านล้มไปเรียบร้อยแล้ว แต่ว่า 4 ปีให้หลัง ผล แห่งการช่วยเหลือรวมพลังกันให้กำลังใจซึ่งกันและกัน พวกท่านกลับมาแข็งแกร่ง ฉะนั้นวันนี้เรามาเจอกันที่นี้ ด้วยจุดมุ่งหมายใหม่ ด้วยจุดมุ่งหมายที่ว่าเรามาช่วย กันสร้างให้อุตสาหกรรมนี้แข็งแกร่งขึ้น ครั้งนี้ไม่ใช่

เป็นการทำเพื่อส่วนตน แต่เป็นการทำเพื่อส่วนรวมก่อน เมื่อส่วนรวมแข็งแกร่งแล้ว ส่วนย่อยก็จะแข็งแกร่งตาม ไปด้วย

ใน 2 - 3 ปีข้างหน้า ผมหวังจะเห็นภาพของ ผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์รวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง สร้างอุตสาหกรรมนี้ให้เข้มแข็ง ต้องทำไร่บ้าง ผมคง ไม่กล้าชี้หน้า แต่ในใจผมมันมีอย่างน้อยๆ 4 - 5 ประการ ที่ผมหวังอยากจะได้เห็น

ประการแรก ผมจะให้ทางธนาคารอาคาร- สงเคราะห์ เป็นเพื่อนคู่คิดมิตรคู่ใจของพวกท่าน ทำงานประสานงานกับภาคเอกชน สิ่งแรกที่ผมอยาก จะเห็นท่านประธานกรรมการ ท่านชวรงค์ ประจวบ- เหมาะ ผลักดันให้ภายในเวลา 1 - 2 ปีข้างหน้า ระบบ ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ต้องพร้อม อุตสาหกรรมนี้จะ เจริญมากน้อยแค่ไหนต้องขึ้นอยู่กับระบบข้อมูล วิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นมาในอดีตก็เพราะพวกเราไม่มี ข้อมูล ฉะนั้นข้อมูลตรงนี้ก็ถือว่าเป็นความจำเป็นสิ่งแรก ที่ต้องการให้เกิดขึ้นมา

หลังจากที่มีการจัดตั้งสภาที่อยู่อาศัยที่ตั้งขึ้นมา ผมอยากเห็นความร่วมมือของสภาที่อยู่อาศัยไทยกับ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สร้างระบบข้อมูลทั้งหมด ให้พร้อมภายในระยะเวลาไม่ควรเกิน 2 ปี และมองไป ว่าภายในเวลา 2 ปี ข้อมูลนั้นจะต้องส่งมอบให้กับ ผู้ประกอบการทั้งระบบได้ จะทำอย่างไร หรือใช้วิธี การใดผมไม่สนใจ ผมสนใจแค่เพียงว่าข้อมูลที่ออกมา ต้องแม่นยำ ใช้การได้

“ผมไม่ต้องการให้เจอกันโดยที่ไม่ได้ทำอะไรเอาแต่ ผักชีโรย เพราะผมเป็นคนที่ไม่เคยทานผักชีมาตั้งแต่ เด็ก”

ถ้าข้อมูลแค่นี้ทำไม่ได้ อย่างอื่นไม่ต้องไปหวัง เมื่อมีข้อมูลแล้วผู้ประกอบการจะได้รู้จัก Demand และ Supply ข้อมูลที่ได้จะช่วยให้ผู้ประกอบการประเมิน ความต้องการซื้อ และกำหนดปริมาณการผลิตได้

อย่างเหมาะสม

ปัจจัยที่ 2 ที่สำคัญ คือคุณภาพของผู้ประกอบการ ถ้าอุตสาหกรรมนี้ประกอบไปด้วยผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ ทำหน้าที่ของตัวอย่างอย่างซื่อสัตย์ อย่างรับผิดชอบ ไม่ใช่ประเภทตีหัวเข้าบ้าน หลอกหลวงประชาชน ไม่ใช่หวังรวยอย่างเดียว จะเข้ามาทำธุรกิจแค่ครั้งเดียวแล้วไม่รับผิดชอบ ฉะนั้นภารกิจของสภาที่มีความสำคัญมาก ก็คือการรวมตัวกันแล้วจัดระบบสมาชิก ให้เห็นชัดเลยว่าใครเป็นสมาชิกของสภาแล้ว จะได้ประโยชน์อย่างไรบ้าง เรียงมาเป็นข้อๆ

ผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกต้องมีการกลั่นกรอง เราไม่ต้องการให้เป็นสภาผูกขาดของผู้ประกอบการรายใหญ่ แต่เราต้องการให้ดึงผู้ประกอบการที่มีคุณภาพเข้ามาเป็นสมาชิก ให้ความรู้ ให้การอบรม ให้ความรู้ใหม่ๆ ปลุกฝังความรับผิดชอบ ถ้าระบบสมาชิกไม่แข็งแรง สภาก็ไม่แข็งแรง อย่าไปคิดว่าสภาแข็งแรงได้เมื่อมีกฎหมายรองรับ ไม่จริงเลย หลายสภาที่มีกฎหมายรองรับแต่ไม่แข็งแรงเลย

“ทำตรงนี้ให้ดูสักหน่อยแล้วมีอะไรให้รัฐบาลช่วยขอให้ออก”

ปัจจัยที่ 3 กฎระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งมี 2 ส่วนคือ กฎระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เป็นภาระแก่การสร้างปัญหาให้แก่อุตสาหกรรม สภาต้องมาหารือกันว่าอะไรที่เป็นอุปสรรค แล้วมาหารือร่วมกัน เอาผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย เช่น กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยเข้ามาดู แก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้ให้หมดไป

อีกฝากหนึ่งคือ กฎระเบียบที่จำเป็น เพื่อสร้างคุณภาพให้การพัฒนาที่อยู่อาศัยว่ามีอะไรบ้างที่คุ้มครองผู้บริโภค อะไรที่เป็นมาตรฐานในการคุ้มครองผู้บริโภคต้องมาดูกันว่าอะไรคือสิ่งที่จำเป็น เราพร้อมที่จะเป็นตัวกลางในการประสานทุกกระทรวง เรื่องการช่วยผลักดันร่างพระราชบัญญัติการจัดการดูแลประโยชน์ของคู่สัญญา หรือ Escrow ตอนนี้เรื่อง

อยู่ที่ผม เป็นไปได้ที่จะผลักดันให้ผ่านให้ได้ภายในปีนี้

ปัจจัยต่อไปคือ เรื่องของตลาดบ้านมือสอง ใจผมอยากให้เกิด มันจะก่อให้เกิดสภาพคล่องของการหมุนเวียน ยิ่งตลาดบ้านมือสองมีมากเท่าไร ตลาดบ้านมือหนึ่งก็จะขยายตัวตามไปด้วย ผมได้มอบหมายให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ให้เป็นศูนย์จัดการให้ตรงนี้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมโบรคเกอร์ให้เป็นการจัดระบบที่ดี ผมเข้าใจว่ามีความพยายามมาแล้วหลายครั้ง แต่ยังไม่เกิด ถ้าตลาดบ้านมือสองยังไม่เกิด ผู้ที่มีบ้านอยู่แล้วและต้องการจะเปลี่ยนบ้านใหม่ บ้านเก่าจะทำอย่างไรก็เลยกลายเป็นปัญหา

มองไปข้างหน้าถ้าอสังหาริมทรัพย์เริ่มใหญ่ขึ้น ความสัมพันธ์ในภาคอสังหาริมทรัพย์ ตลาดเงิน ตลาดทุน จะต้องขับเคลื่อนไปด้วยกัน ฉะนั้นสภาต้องพยายามปรึกษาหารือกันเรื่อง Property fund เรื่อง Securitization สิ่งเหล่านี้ต้องดูเรื่องของตัวกฎหมาย อะไรที่จะช่วยเหลือหรือให้การสนับสนุนกันได้เราจะได้นำดำเนินการร่วมกัน

ถ้าเรามองต่อไปอีก 4 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะมีเมกะโปรเจกต์สิ่งเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นมาพร้อมกับการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การพัฒนาบ้านที่อยู่อาศัยควบคู่กับการพัฒนาเมือง ดังนั้นควรใช้จังหวะที่ผู้ประกอบการรวมกลุ่มกันเป็นสภามาพูดคุยกันว่าในอนาคตจะทำอะไร ผมจำได้เมื่อ 7 - 8 ปีที่แล้ว ผมเดินทางไปกับท่านนายกรัฐมนตรีไปบรรยายวัลลภวิทยาคารที่สิงคโปร์ ผู้ประกอบการจะรู้ล่วงหน้าก่อนว่ารถไฟฟ้ามอเตอร์ไซด์จะผ่านบริเวณใด ตึกไหนจะต้องออกแบบฐานรากเพื่อเอาไว้ เขาทำล่วงหน้า 20 ปี เมื่อรู้แล้วว่ารัฐบาลต้องทำสิ่งเหล่านี้สภาต้องคิดเรื่องนี้แล้วและดำเนินการไปพร้อมๆ กัน ควบคู่ขนานกันไป และในที่สุดผมไม่ต้องกราวให้ที่อยู่อาศัยเป็นเพียงแค่การสร้างบ้าน

ประเด็นที่ผมกล่าวขึ้นมาตั้งแต่ในช่วงแรก เพราะเหตุใดกรุงเทพฯ จึงไม่สามารถแข่งขันกับเชียงใหม่หรือสิงคโปร์ได้ ทำไมเชียงใหม่ไม่สามารถพัฒนาให้ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ สภาที่อยู่อาศัยต้องเข้าไปมีบทบาท โดยเฉพาะเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เรื่องของผังเมือง เรื่องของรูปแบบของเมือง สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เรื่องที่ยิ่งใหญ่มองเผินๆ ไม่มีความสำคัญ แต่จริงๆ แล้วมี

ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเมืองที่ยิ่งใหญ่ซึ่งศัพท์การตลาดเรียกว่า “City market”

ถ้าท่านสามารถทำให้เมืองมีการพัฒนาไประดับหนึ่งแล้วเมื่อจะลดยตัวอยู่ได้ อย่างวันนี้ทั่วโลกมองว่าเชียงใหม่ มีความสามารถที่จะรองรับการจัดงานระดับโลกทั้งหมดได้ เมืองไทยต้องให้เป็นแบบนี้ สิ่งเหล่านี้ถามว่าผู้ประกอบการแต่ละรายทำได้หรือไม่ ทำได้ถ้าผู้ประกอบการรวมตัวกัน และมีความตั้งใจจริงที่จะทำงานร่วมกัน

6 - 7 ประการที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นภาคของธุรกิจ ส่วนในภาคของสังคมคนเราวัยแล้วไม่คิดถึงสังคมก็จะอยู่ได้ยาก... ผมเป็นเด็กที่จบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4 ปีที่ผมอยู่ที่นั่นเขาสอนผมว่าคิดอะไรให้คิดถึงส่วนรวมเป็นหลัก จิตวิญญาณของคนที่ยอมรับมหาวิทยาลัยในยุคหนึ่ง วันนั้นเรามีส่วนได้เห็นการเรียกร้องสิทธิของคนไทย เป็นสิทธิ์ที่มองว่าเมืองไทยนั้นต้องมีคนคิดถึงประโยชน์ส่วนใหญ่ของคนทั้งประเทศ และภาคอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดภาคหนึ่ง คือ อสังหาริมทรัพย์

ผมเรียนท่านอธิบดีกรมธนารักษ์จนถึงที่ดินที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก สามารถผลิตขึ้นมาใช้ประโยชน์เช่น ใช้สร้างสวนหย่อม สร้างโรงเรียน สร้างสนามฟุตบอล ผมพูดแล้วไม่ลืม หวังว่าท่านอธิบดีก็คงไม่ลืม ผมขาคความคิดให้กับสมาคมธนาคารไทยซึ่งโครงการนี้จะเริ่มในเดือนพฤษภาคม โดยให้เน้นเรื่องการศึกษา โดยเฉพาะ

“ผู้ที่เข้าร่วมโครงการคุณจะมาบริจาคคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ หรือจ้างอาจารย์มาสอนพิเศษค่าใช้จ่ายเหล่านี้เอามาลดหย่อนภาษีได้ ผมจะขยายจากโครงการที่ทำร่วมกับสมาคมธนาคารไทยไปสู่กลุ่มอื่นๆ เช่น บริษัทที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ อาจขอรถให้เขาไปรับส่งนักเรียน หรือวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง หรือกลุ่มโรงเรียนช่าง อบรม หรือสอนเขาสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์เพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถเป็นช่าง หรือเข้ามาเป็นบุคคลกรในอุตสาหกรรมยานยนต์ค่าใช้จ่ายที่มีให้สามารถลดหย่อนภาษีได้เช่นกัน”

ถ้าทำแบบนี้ไปทีละเรื่อง ก็เป็นการลดภาระให้รัฐบาล เมื่อรัฐบาลลดภาระได้ ก็ลดภาษีได้ เป็นเหมือนการส่งไม้ให้ภาคเอกชน เอกชนต้องเป็นคนที่น่ารัฐบาลเป็นที่ที่คอยสนับสนุนคอยตาม ภาค

อสังหาริมทรัพย์ มีประสิทธิภาพสูงมากในการกำหนดที่อยู่อาศัย สามารถช่วยให้คนที่มีที่อยู่อาศัยได้ ที่ดินของกรมธนารักษ์มีเยอะที่ใช้ประโยชน์ได้ ถึงแม้ใช้ที่ดินของธนารักษ์ ก็สามารถทำได้โดยรัฐก็จะเอื้อประโยชน์ให้ ฉะนั้นบทบาททางสังคมก็ต้องควบคู่ไปกับบทบาททางธุรกิจ

ผมพูดมายี่ดียว ผมแค่ต้องการชี้บอกว่า การมารวมตัวกันนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงการมาจับมือกันแล้วจบไป แต่ผมหวังอย่างยิ่งว่าทุกๆ สมาคมที่เกี่ยวข้องถ้าท่านอยากจะเจริญเติบโต ก็ต้องรวมพลังกัน ทุกคนที่อยู่ข้างนอกควรต้องเข้ามาร่วมเป็นสมาชิก หมวกที่ใส่อยู่ในฐานะนายกสมาคมเราไม่ตะต้อง แต่ให้เข้ามาร่วมกันในสภาใหญ่ ร่วมกันผลักดันนโยบายใหญ่ๆ ไม่ใช่ในนโยบายเพื่อประโยชน์ส่วนตัว แต่ต้องเป็นนโยบายเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาส่วนรวมทั้งหมด ผมเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์กับทุกคน อยากจะเชิญชวนให้ทุกสมาคมเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม

วันนี้ไม่ใช่เป็นการหาเสียงงานนี้เป็นเรื่องของพวกท่าน เป็นวันที่จะชี้ความแปรผันว่าอนาคตอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์จะเป็นอย่างไร ถ้าท่านรวมตัวดี วันนี้ท่านมารวมตัวกัน ผมเคยพูดเสมอว่าการรวมตัวกันเป็นเรื่องของความมุ่งมั่น เสียสละ ถ้าท่านมีสิ่งเหล่านี้ท่านสามารถปฏิรูปได้

ผมขอให้ท่านร่วมกันปฏิรูปภาคอสังหาริมทรัพย์ เพราะธุรกิจนี้ไม่ใช่อุตสาหกรรมธรรมดาท่านต้องรวมกันผลักดันให้เป็นอุตสาหกรรมที่แข็งแกร่งและเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

และในโอกาสนี้ขอแสดงความยินดีและขอชื่นชมที่ทุกท่านในการร่วมมือ มีอะไรที่จะให้ผมรับใช้ขอให้ออกกลุ่ของผมทุกคนที่กระทรวงยินดีช่วยเหลือท่านถ้าเกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่นจะช่วยประสานงานให้เพื่อให้งานทุกอย่างของสภานี้ได้ผลทุกประการ ทั้งหมดนี้ผมขอย้ำอีกครั้งว่าทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมไม่ใช่เพื่อส่วนตน

ที่มา : ฝ่ายประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูล
ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์
ธนาคารอาคารสงเคราะห์